

Ի ՆԿԱՐԱԳԻՐ ԾԱՂԿԱԲԼՈՒՐ ԼԵՐԻՆ

— ՆՈՒԱԳ —

Վայր լեռնադէզ դալարագեղ նոճիաճահ,
Մացաւալից եւ բազմասեպ եւ բարձրագահ,
Զոր ոչ գործեաց լուծ երընջոց արօր կամ բահ.
Ուր ոչ ուժէ կեանք մահացուի, արագ դայ մահ:
Աշխարհակոյտ լեռն երկնաբերձ վիթխար հըսկայ,
Ըշտեմարան գանձուց բնութեան աստուածապահ,
Սովոյ թիկունք, տուն անամնոց, տիք յոգնաշահ,
Ի վաղընջուց անտի ստեղծեալ, կանգնեալ վըստահ:
Կենցաղակցորդ կենդանագիր կերպաւորեալ,
Ի զարդ որմոց խըճիւք քարանց դունաւորեալ,
Կեղծդիք նըկար կարծես անձամբդ իսկ յընթանալ.
Դաշտ ընդարձակ ծովածաւալ զայն ընդդողեալ
Պարունակէ ընդգըրկելով սըրտապընդեալ,
Յաղզի աղզի անթիւ բուսոց պըճնապարդեալ:

Հ. Ա. Ճ.

ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆՔ

Երիկունն հանգրոշանի մէջ: — Բըլ-
րան վրայէն կու գայ մանչն, ձգելով իր
երկայն շուքը գետնի վրայ. մեծ գաւա
ղան մը մեծ ձեռքին մէջ, կաղամախի
ծառի տակէն կ'անցնի, աղբիւրէն վեր
կը սկսի երգել. երեկոյեան ցօղը կը
սկսի իջնել քարակուտին մէջ: Ծիծառ-
ներն գետակին եզերքը կը թռչըտին.
ազուաներն անտառին մէջ իրենց տե-
ղը կը փախչին. մինչդեռ բլրան վրայէն

գեղացի մանչն գալով, կը կանչէ. « Գճ
պօս. քօ պօս. քօ. քօ. քօ »: Եւ հե-
ռուէն, հեռուէն՝ դեռ կը լսուի նուաղ
ձայնն. « Գճ, պօս. քօ. քօ »:

Բակին մէջ գեղացին հանգիստ սըր-
տով կը քալէ իրիկուան դէմ. կաղամա-
ները և շղթաները կը կախէ պատէն.
սայլատան մէջ կը մնան արօրն և լուծն.
յարգն օրանին մէջ, խոտը մարագին
մէջ. ցօղերն զով զով կ'իջնեն: Ընտանի
ոչխարն մայելով կ'իմացընէ իր գալը.
խոզերն կու գան իր քովը պոռալով:
Աշխոյժ ձին կը ճանչնայ իր տէրը. մինչ-
դեռ բակին մէջ գեղացին կը քալէ կան-